

UCHWAŁA Nr 38 /07
Rady Miejskiej w Kłodawie
z dnia 28 lutego 2007 r.

**w sprawie wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem
o zbadanie zgodności ustawy z Konstytucją RP**

Na podstawie art. 191 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 w związku z art. 188 pkt 1 Konstytucji RP Rada Miejska w Kłodawie stanowi, co następuje:

§ 1

Postanawia się wystąpić do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o zbadanie zgodności art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 8 lipca 2005r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (*Dz. U. Nr 175, poz. 1457*) oraz art. 26 ust. 2 zd. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 2002r. o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza, prezydenta miasta (*Dz. U. Nr 113, poz. 984*) z art. 2, art. 31 ust. 3 oraz z art. 169 ust. 2 Konstytucji RP .

§ 2

Jako podstawę wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego, o jakim mowa w § 1, postanawia się przyjąć projekt wniosku stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej w Kłodawie.

§ 4

Uchwała obowiązuje z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCA RADY
Jadwiga Jaroniewska

Kłodawa, 28 lutego 2007 r.

Trybunał Konstytucyjny
w Warszawie
al. Jana Christiana Szucha 12a

Wnioskodawca: Rada Miejska w Kłodawie
ul. Dąbska 17
62 – 650 Kłodawa

Wniosek

o zbadanie zgodności art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 8 lipca 2005r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (*Dz. U. Nr 175, poz. 1457*) oraz art. 26 ust. 2 zd. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 2002r. o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza, prezydenta miasta (*z. U. Nr 113, poz. 984*)

z art. 2, art. 31 ust. 3 oraz z art. 169 ust. 2 Konstytucji RP

- 1) Powołując się na przepis art. 191 ust. 1 pkt 3 i ust. 2, w związku z art. 188 pkt 1 Konstytucji RP Rada Miejska w Kłodawie zwraca się z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności:
  - a) art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 8 lipca 2005r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (*Dz. U. Nr 175, poz. 1457*), mocą którego do art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 2002r. o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza, prezydenta miasta (*z. U. Nr 113, poz. 984*), określanej dalej jako „ustawa o bezpośrednim wyborze wójta”, wprowadzony został przepis pkt 1a, z przepisami art. 2, art. 31 ust. 3 i art. 169 ust. 2 Konstytucji RP w zakresie, w jakim wprowadza bezwzględną sankcję na wypadek niezłożenia w ustawowych terminach oświadczeń, o jakich owa w art. 24.h i w art. 24.j ustawy o samorządzie gminnym;
  - b) art. 26 ust. 2 zd. 2 ustawy o bezpośrednim wyborze wójta z art. 2 Konstytucji RP w zakresie, w jakim przepis ten nie pozostaje powiązany z żadnym przepisem,

który przewidywałby możliwość uznania przez radę gminy wyjaśnień wójta jako usprawiedliwiających niezłożenie w terminach ustawowych oświadczeń, o jakich mowa w art. 24.h i w art. 24.j ustawy o samorządzie gminnym.

2) Do reprezentowania Rady Miejskiej w Kłodawie w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym Rada wyznacza radcę prawnego Jacka Kubiaka.

U z a s a d n i e

1) Przepis art. 191 ust. 1 pkt 3 Konstytucji RP upoważnia rady gmin – jako organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego do występowania z wnioskami do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności ustaw zwykłych z Konstytucją, z tym jednak zastrzeżeniem, ustanowionym mocą art. 191 ust. 2 Konstytucji RP, że kwestionowany przez nie przepis aktu normatywnego musi dotyczyć spraw objętych ich zakresem działania. W ocenie Rady Miejskiej w Kłodawie obydwie kwestionowane przepisy: zarówno art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 8 lipca 2005r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (*Dz. U. Nr 175, poz. 1457*), który określa jedną z przesłanek wygaśnięcia mandatu wójta (burmistrza, prezydenta miasta), jak i art. 26 ust. 2 zd. 2 ustawy o bezpośrednim wyborze, dotyczą spraw objętych zakresem działania organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego.

Pierwszy z kwestionowanych przepisów określa jedną z przesłanek wygaśnięcia mandatu wójta (burmistrza, prezydenta miasta), co w każdej sytuacji pociąga za sobą skutek w postaci przeprowadzenia nowych wyborów. Wybory te co do zasady mają mieć charakter bezpośredni. Jednakże w dwóch sytuacjach określonych w art. 11 ust. 2 i ust. 4 ustawy o bezpośrednim wyborze wójta, może dojść do wyboru pośredniego, którego ma dokonać rada gminy. Przepis art. 11 ust. 1 i 2 ustawy o bezpośrednim wyborze wójta stanowi bowiem: „*1. Jeżeli w terminie, o którym mowa w art. 7 ust. 3, nie zgłoszono żadnego kandydata lub zgłoszono tylko jednego kandydata, gminna komisja wyborcza niezwłocznie wzywa, przez rozplakatowanie obwieszczeń, do dokonania dodatkowych zgłoszeń. W takim przypadku termin zgłaszania kandydatów ulega przedłużeniu o 5 dni, licząc od dnia rozplakatowania obwieszczeń. 2. Jeżeli mimo postępowania, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie zarejestrowany żaden kandydat, wyboru wójta dokonuje rada gminy bezwzględną większością głosów ustawowego składu rady w głosowaniu tajnym.*”. Podobną rozwiązanie, przewidujące aktywność rad

gmin, ustawodawca przewidział w art. 11 ust. 3 i 4 ustawy o bezpośrednim wyborze wójta, który stanowi: „3. Jeżeli mimo postępowania, o którym mowa w ust. 1, zostanie zarejestrowany tylko jeden kandydat, wybory przeprowadza się, z tym że tego kandydata uważa się za wybranego, jeżeli w głosowaniu uzyskał więcej niż połowę ważnie oddanych głosów. 4. W przypadku gdy kandydat, o którym mowa w ust. 3, nie uzyskał więcej niż połowę ważnie oddanych głosów, wyboru wójta dokonuje rada gminy bezwzględną większością głosów ustawowego składu rady w głosowaniu tajnym.”. Ponadto konsekwencje nie podjęcia przez radę gminy czynności określonych w przepisach art. 11 ust. 2 i 4 określa przepis art. 11 ust. 9 ustawy o bezpośrednim wyborze wójta.

W najbardziej bezpośrednim związku z pierwszym z kwestionowanych przepisów pozostaje jednak przepis art. 26 ust. 2 zdanie 1 ustawy o bezpośrednim wyborze. Stanowi on dla rad gmin źródło obowiązku podjęcia uchwały stwierdzającej wygaśnięcie mandatu wójta, w przypadku, gdy ziszczy się któraś z przyczyn wygaśnięcia mandatu, w tym i ta, która została określona na mocy pierwszego z kwestionowanych przepisów. Powyższy przepis stanowi bowiem: „Wygaśnięcie mandatu w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1-7 stwierdza rada gminy, w drodze uchwały, najpóźniej po upływie miesiąca od dnia wystąpienia przesłanek wygaśnięcia mandatu.

Również drugi z kwestionowanych przepisów, a więc art. 26 ust. 2 zd. 2 ustawy o bezpośrednim wyborze wójta dotyczy spraw objętych zakresem działania organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego. Przepis ten stanowi bowiem, że: „Przed podjęciem uchwały o wygaśnięciu mandatu z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, należy umożliwić wójtowi złożenie wyjaśnień.”. Powyższy przepis, w powiązaniu ze zdaniem 1 art. 26 ust. 2, wyznacza radom gmin zadanie o charakterze obligatoryjnym. To rada bowiem ma umożliwić wójtowi złożenie wyjaśnień, zanim przystąpi do głosowania nad uchwałą o wygaśnięciu jego mandatu. Ze względu na powyższe okoliczności Rada Miejska w Kłodawie wyraża pogląd, iż jej ograniczona legitymacja do występowania z wnioskami do Trybunału Konstytucyjnego, wynikająca z przepisów art. 191 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 188 pkt 1 Konstytucji RP, obejmuje zwrócenie się o zbadanie zgodności z powołanymi na wstępie przepisami Konstytucji dwóch wyżej wskazanych przepisów ustaw zwykłych, albowiem przepisy te są związane, a nawet w sposób bezpośredni dotyczą zakresu działania rad gmin.

2.a) Mocą pierwszego z kwestionowanych przepisów do art. 26 ust. 1 ustawy o bezpośrednim wyborze wójta dodano przepis pkt 1a, który stanowi, że: *„Wygaśnięcie mandatu wójta następuje wskutek ... niezłożenia w terminach, określonych w odrębnych przepisach, oświadczenia o swoim stanie majątkowym, oświadczenia o działalności gospodarczej prowadzonej przez małżonka, oświadczenia o umowach cywilnoprawnych zawartych przez małżonka lub informacji o zatrudnieniu, rozpoczęciu świadczenia pracy lub wykonywania czynności zarobkowych albo zmianie stanowiska małżonka,”*. Do czasu wejścia w życie tego przepisu, konsekwencją na wypadek niezłożenia w terminach określonych ustawowo wspomnianych oświadczeń była jedynie utrata prawa do wynagrodzenia, i to tylko do czasu wywiązania się z powyższych obowiązków. Konsekwencję tę ustawodawca wprowadził mocą art. 24.k ust. 1 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym cztery lata wcześniej. Rada Miejska w Kłodawie nie kwestionuje prawa ustawodawcy zwykłego do zaostrożania sankcji na wypadek nie przestrzegania przez osoby wybrane na stanowiska wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) obowiązków określanych potocznie mianem antykorupcyjnych. Rada Miejska w Kłodawie kwestionuje natomiast sposób, w jaki ustawodawca owej zmiany dokonał. Powodem takiego jej stanowiska jest to, że ustawodawca nie uchylił, jednocześnie z wprowadzeniem nowej sankcji na wypadek niezłożenia wspomnianych oświadczeń w ustawowo określonych terminach, sankcji dotychczasowej. A – jak się wydaje, sankcje te wykluczają się wzajemnie. Nie można bowiem jednocześnie: utracić prawa do wynagrodzenia czasowo tylko, do dnia dopełnienia obowiązku złożenia oświadczeń (według sankcji wcześniejszej, określonej art. 24.k. ust. 1 pkt 2 ustawy o samorządzie gminny), a więc z założeniem, że ustawodawca oczekuje, iż obowiązek ten, chociaż po upływie terminu, to jednak zostanie dopełniony i utracić mandatu, z czym wiąże się z jednej strony bezpowrotna utrata prawa do wynagrodzenia i brak oczekiwania, iż osoba, która nie dopełniła omawianego obowiązku w terminie, dopełni go po upływie terminu. Zaniechanie uchylecia sankcji wcześniejszej i wprowadzenie równoległe z sankcją dotychczasowej sankcji nie dającej się z nią pogodzić, spowodowało, iż ustawodawca wprowadził stan niepewności prawnej, co do tego, która sankcja powinna być egzekwowana od osób wybranych na stanowiska wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) i nie złożyły na czas wspomnianych oświadczeń. Jednocześnie, w ocenie Rady Miejskiej w Kłodawie takiemu działaniu ustawodawcy zwykłego można stawiać zarzut naruszenia konstytucyjnego wymogu przyzwoitej legislacji. Ze względu na takie skutki wprowadzenia do systemu obowiązującego prawa przepisu art. 4 pkt

2 ustawy z dnia 8 lipca 2005r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (*Dz. U. Nr 175, poz. 1457*) **stawia zarzut naruszenia art. 2 Konstytucji RP**, a ściślej zarzut naruszenia konstytucyjnego wymogu przyzwoitej legislacji i w konsekwencji naruszania zakazu wprowadzenia stanu niepewności prawnej.

2.b) Porównanie poszczególnych przesłanek wygaśnięcia mandatu wójta (burmistrza, prezydenta miasta), określonych w art. 26 ust. 1 ustawy o bezpośrednim wyborze wójta i zestawienie ich ze sobą prowadzi do wniosku, że ustawodawca „przyłożył tę samą miarkę”, w takim sensie, iż określił identyczną sankcję w postaci utraty mandatu przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) pomimo tego, że przesłanki wygaśnięcia mandatów tych osób są bardzo zróżnicowane. W szczególności uwagę zwraca to, że niektóre z przesłanek wygaśnięcia mandatu, takie jak zrzeczenie się mandatu, odmowa złożenia ślubowania, utrata prawa wybieralności, naruszenia ustawowych zakazów łączenia funkcji wójta z innymi funkcjami, są powiązane z zachowaniami osób wybranych na stanowiska wójtów (burmistrzów, prezydentów miast), zdeterminowanymi przez ich świadomość i wolę. Przesłanki wymienione wyżej tym się bowiem charakteryzują, iż zachodzą tylko wówczas, gdy dana osoba wybrana na stanowisko wójta (burmistrza, prezydenta miasta) dokonuje świadomego wyboru na rzecz tego, by powyższego stanowiska nie pełnić, względnie by pełniąc mandat – łamać prawo. Na powyższą analogiczną okoliczność, ale w odniesieniu do radnych wskazał Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 28 czerwca 2005r. K 41/04 (*publ. OTK – A 2005, nr 6, poz. 68*). Wówczas zrozumiałe jest, że ustawodawca stanowczo określił, iż zajmowanie tego stanowiska nie jest możliwe. I brak też jakichkolwiek przesłanek, by kwestionować stanowisko Trybunału Konstytucyjnego, który uznaje w swym orzecznictwie takie regulacje za korzystne z punktu widzenia sytuacji organów jednostek samorządu terytorialnego oraz tych spośród członków tych organów, którzy zdecydowani są respektować tego rodzaju zakazy i ograniczenia. Inne, jak śmierć, czy trwała utrata zdolności do pracy, mają charakter czynników obiektywnie uniemożliwiających zajmowanie w/w stanowiska. W odróżnieniu od nich, niezłożenie oświadczeń w terminach określonych ustawowo może być i po ostatnich wyborach z dnia 12 listopada 2006r. w zdecydowanej większości przypadków było następstwem przeoczenia, głównie z tego powodu, że – nie wiedzieć dlaczego – ustawodawca życzy sobie, aby oświadczenia te składane były w zróżnicowanych terminach: jedne w ciągu 30 dni od wyborów, inne w ciągu 30 dni od złożenia ślubowania. O tym, że niezłożenie oświadczeń

z zachowaniem ustawowych terminów świadczą publikowane w mediach informacje o licznych próbach dopełnienia przez wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) tych obowiązków w najbliższych dniach po upływie ustawowych terminów, nieskutecznych ze względu na niezłomne stanowisko organów nadzoru, uzasadniane treścią kwestionowanego przepisu. Mogło jednak być także następstwem okoliczności takich, jak obłożna choroba, czy inna okoliczność, która powinna usprawiedliwiać spóźnienie się z wypełnieniem obowiązku złożenia omawianych oświadczeń. Ewentualności tego typu ustawodawca w ogóle nie przewidział. Poza tym przyczyną nie złożenia oświadczeń o działalności gospodarczej małżonka mógł być konflikt między osobą wybraną na stanowisko wójta (burmistrza, prezydenta miasta) a jego małżonkiem, stan formalnej lub faktycznej separacji między małżonkami, i wynikający stąd brak informacji na ten temat. I tej ewentualności ustawodawca nie przewidział. Wprowadzona mocą pierwszego kwestionowanego przepisu sankcja ma więc nie tylko charakter bardzo silnie represyjny, ale bezwzględny, nie przewidujący uwzględnienia różnych sytuacji, które mogły po 12 listopada 2006r. i mogą w przyszłości, przy utrzymaniu tego przepisu, stać się przyczyną niezłożenia w ustawowych terminach oświadczeń i w konsekwencji wygaśnięcia mandatu wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Powyższe okoliczności prowadzą do wniosku, że ustawodawca zwykły ustanawiając pierwszy z wymienionych przepisów naruszył proporcje, jakie w państwie prawa powinny zostać zachowane pomiędzy sankcją ustanawianą przez ustawodawcę zwykłego na wypadek niedopełnienia jakiegoś obowiązku, a celem, dla osiągnięcia którego ów obowiązek został ustanowiony. W ocenie Rady Miejskiej w Kłodawie oznacza to, iż **ustawodawca zwykły naruszył związaną nierozdzielnie z państwem prawa zasadę proporcjonalności.**

Trybunał Konstytucyjny w swym orzecznictwie z ostatnich lat deklaruje wyraźnie, iż samoistnym źródłem zasady proporcjonalności jest przepis art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Przepis ten zamieszczony jest w rozdziale II Konstytucji RP, określającym podstawowe wolności, prawa i obowiązki człowieka i obywatela. W analizowanym wypadku ewidentnie nie chodzi o obowiązki każdego człowieka i obywatela, lecz o specyficzne obowiązki części osób (nawet nie wszystkich), spośród tych, które uzyskały status funkcjonariuszy publicznych i o sankcje z powodu ich niedopełnienia. Z tego względu może nasuwać się wątpliwość, czy w tym wypadku jako wzorzec kontroli konstytucyjności przepisów ustaw zwykłych można powoływać przepis art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Jednakże z licznych orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego wynika również, że

zakres stosowania normy konstytucyjnej, ustanawiającej zasadę proporcjonalności w państwie prawa nie ogranicza się do wolności, praw i obowiązków, które przysługują każdemu człowiekowi. W szczególności w swym orzecznictwie Trybunał Konstytucyjny wskazywał, że zasada proporcjonalności odnosi się także do warunków wykonywania funkcji publicznych (*tak np. w wyrokach z dnia 6 grudnia 2002 i z dnia 18 lutego 2003, K. 24/02*). W tej sytuacji Rada Miejska w Kłodawie stawia **zarzut naruszenia** – poprzez wprowadzenie pierwszego z kwestionowanych przepisów - przez ustawodawcę zwykłego **art. 31 ust. 3 Konstytucji, ustanawiającego konstytucyjną zasadę proporcjonalności**.

2.c) Przepis art. 169 ust. 3 Konstytucji RP stanowi, iż zasady i tryb wyborów organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego określa ustawodawca zwykły. Powyższy przepis stanowi: *„Zasady i tryb wyborów oraz odwoływania organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego określa ustawa.”*. Powyższy przepis ustanawia zasadę, zgodnie z którą nie tylko organy stanowiące, ale także organy wykonawcze jednostek samorządu terytorialnego mają pochodzić z wyborów. W związku z tym również z tego przepisu Konstytucji RP można wyprowadzać zasady: kadencyjności oraz stabilności obsady osobowej tych organów w ramach kadencji, wyłonionej w drodze wyborów, a wię+

c z poszanowaniem woli powszechnej, analogicznie, jak w odniesieniu do organów stanowiących. W odniesieniu do rad gmin powyższe zasady: kadencyjności i stabilności składu osobowego w ramach kadencji Trybunał Konstytucyjny wyprowadził z przepisu art. 72 ust. 1 tzw. Małej Konstytucji z dnia 17 października 1992r., który miał treść identyczną, jak art. 169 ust. 2 Konstytucji RP. W orzeczeniu z dnia 23 kwietnia 1996r. Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że przepis ten w nadmierny sposób ingeruje w nakaz stabilizacji stanu osobowego rad gmin w okresie kadencji, przez co narusza zasadę kadencyjności składu tych organów (*wyrok TK z dnia 23 kwietnia 1996r. K 29/95, publ. OTK 1996, nr 2, poz. 10*).

Jakkolwiek kwestionowany przepis został wprowadzony do systemu obowiązującego prawa w innych warunkach, albowiem nie w trakcie kadencji wybieralnych organów jednostek samorządu terytorialnego, lecz przed rozpoczęciem ich kadencji, a ponadto dotyczy organów wykonawczych, a nie organów stanowiących, to jednak przez wzgląd na to, że dotyczy on organów pochodzących z wyborów, również w tym wypadku można mówić o tym, iż nie

pozostaje on bez wpływu na wspomniane zasady kadencyjności oraz stabilizacji obsady osobowej tych organów trakcie kadencji. Rzecz oczywista przepis ten nie narusza powyższych zasad przez to, że zmienił reguły sprawowania mandatu w trakcie kadencji tych organów, lecz przez to, że ingeruje w obsadę osobową tych organów w sposób nadmierny, albowiem - w zakresie, w jakim dotyczy przypadków: 1) przeoczenia ustawowego terminu i nie przewiduje możliwości naprawienia zaniedbania przez osoby wybrane na stanowisko wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w rozsądnym terminie oraz 2) niespełnienia obowiązku złożenia omawianych oświadczeń w przypadku wystąpienia przeszkody w spełnieniu tych obowiązków trudnej do przewyciężenia, jak np. stan obłożnej choroby, czy innej przeszkody trudnej do przewyciężenia – z powodu błahego albo z takiego powodu, który powinien zasługiwać na usprawiedliwienie a nadto z tego powodu, że kwestionowany przepis omawianej restrykcyjnej sankcji w postaci wygaśnięcia mandatu nadał charakter bezwzględny. Z tych powodów Rada Miejska w Kłodawie wyraża pogląd, że przepis art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 8 lipca 2005r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (*Dz. U. Nr 175, poz. 1457*) owe zasady kadencyjności, a przede wszystkim stabilności obsady osobowej organów wykonawczych gmin narusza, albowiem **wprowadza destabilizację obsady osobowej** organów wykonawczych gmin z powodów błahych a także takich, które powinny zasługiwać na uwzględnienie. W praktyce okazało się, że najczęstszą przyczyną niezłożenia omawianych oświadczeń w ustawowych terminach było przeoczenie przez nieuwagę ustawowych terminów, zróżnicowanych przy tym z niezrozumiałych powodów, terminów składania poszczególnych oświadczeń, a nie manifestowanie lekceważenia ustawowych wymogów przez osoby obowiązane do ich złożenia. Ustawodawca zwykły najwyraźniej nie liczył się z tym, że ustanawiając zróżnicowane terminy składania poszczególnych oświadczeń może spowodować sytuacje, w których nie trudno o omyłkę, a więc sytuacje, w których nie brak woli przestrzegania prawa, ale pomyłka, czy przeoczenie może się stać przyczyną niedopełnienia ustawowego obowiązku, brzemiennego w skutki dla stabilności obsady osobowej pochodzących z wyborów, a przy tym z wyborów powszechnych piastunów kompetencji organów wykonawczych gmin. Wprowadzenie ustawowych obowiązków w sensie przedmiotowym pokrewnych, ale wzajemnie nie zharmonizowanych, a nawet można powiedzieć – określonych chaotycznie, jest wyrazem nieliczenia się przez ustawodawcę zwykłego z koniecznością chronienia stabilności obsady osobowej organów wykonawczych gmin, co wymagałoby określenia terminów wykonania powyższych obowiązków w taki sposób, który nie stanowiłby pułapki, polegających na tym, że jedne

z oświadczeń, przy tym – jak się wydaje - mniej istotne, należy złożyć wcześniej, a inne - w powszechnym odczuciu ważniejsze, albowiem dotyczące stanu majątkowego osoby wybranej na stanowisko wójta (burmistrza, prezydenta miasta) później. W tej sytuacji Rada Miejska w Kłodawie kwestionuje **nie tylko wprowadzenie** niezwykle represyjnej i bezwzględnej sankcji, **ale także odniesienie tej sankcji do obowiązku określonego w taki sposób, że stosunkowo łatwo mu uchybić, także przez osoby, które miały szczerą wolę obowiązkom tym uczynić zadość.**

W ocenie Rady Miejskiej w Kłodawie destabilizacja obsady osobowej organów wykonawczych gmin wyraża się w tym, że przez odniesienie owej represyjnej sankcji o charakterze bezwzględnym do sytuacji błahych, do sytuacji zasługujących na uwzględnienie oraz do obowiązków określonych w sposób sprzyjający uchybieniu tym obowiązkom przez przeoczenie, skutkować ma – w obecnym stanie prawnym – wygaśnięciem w znacznej w skali kraju liczbie mandatów osób, które uzyskały demokratyczną legitymację i w konsekwencji koniecznością przeprowadzania ponownych wyborów. Z tych powodów Rada Miejska w Kłodawie stawia ustawodawcy zwykłemu zarzut naruszenia art. 169 ust. 3 Konstytucji RP przez ustanowienie pierwszego z kwestionowanych przepisów.

3) Przepis art. 26 ust.. 2 zd. 2 ustawy o bezpośrednim wyborze wymaga od rad gmin, by przed głosowaniem nad uchwałą o wygaśnięciu mandatu wójta (burmistrza, prezydenta miasta), umożliwiły osobie, której mandat ma zostać wygaszony, złożenie wyjaśnień. Wprowadzenie powyższego wymogu stanowi również przejaw naruszenia wymogu przyzwoitej legislacji. Nie wiadomo bowiem, czemu ma służyć umożliwienie wójtowi złożenia wyjaśnień w sytuacji, gdy każda z przesłanek wygaśnięcia mandatu została określona przez tegoż ustawodawcę jako bezwzględna, a więc jako taka, której ziszczenie się prowadzi bezwzględnie do wygaśnięcia mandatu. Nie wiadomo więc, co ma mieć na celu spełnianie przez rady gmin tego obowiązku, i jaki może wywoływać skutek. Wymóg ten miałby sens, gdyby przesłanki wygaśnięcia mandatu nie zostały określone w sposób bezwzględny, a więc gdyby ustawodawca przewidział, co powinien być uczynić, a czego jednak nie uczynił, iż w pewnych sytuacjach, zasługujących na uwzględnienie – zgodnie z aksjologią wpisaną do systemu obowiązującego prawa - niedopełnienie obowiązku złożenia oświadczeń w ustawowych terminach nie musi prowadzić do wygaśnięcia mandatu wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Bez wprowadzenia do systemu obowiązującego

prawa przepisu określającego względy, których ziszczenie się może zapobiec wygaśnięciu mandatu, powyższy ustawowy obowiązek nałożony na rady gmin, umożliwienia wójtowi złożenia wyjaśnień, w szczególności w zakresie, w jakim odnosi się on do wygaśnięcia mandatu z powodu niezłożenia w ustawowych terminach oświadczeń, pozbawiony jest wszelkiego sensu i przez to stanowi zaprzeczenie założenia racjonalności, w tym zwłaszcza prakseologicznej prawodawcy. Z tego powodu Rada Miejska w Kłodawie stawia ustawodawcy zwykłemu zarzut naruszenia art. 2 Konstytucji RP, a konkretnie naruszenia wymogu legislacji przyzwoitej (w tym wypadku – legislacji racjonalnej prakseologicznie) poprzez ustanowienie na mocy art. 26 ust. 2 zd. 2 ustawy o bezpośrednim wyborze wójta dla niej obowiązku, który przynajmniej w powiązaniu z przesłanką wygaśnięcia mandatu określoną w art. 26 ust. 1 pkt 1a w/w ustawy, nie ma żadnego racjonalnego uzasadnienia, co podrywa autorytet władzy ustawodawczej. Ocena Rady Miejskiej w Kłodawie dotycząca drugiego z kwestionowanych przepisów byłaby zupełnie odmienna, gdyby przepis ten został przez ustawodawcę powiązany z upoważnieniem rady gminy do uwzględniania sytuacji na to zasługujących i odstąpienia od stwierdzenia wygaśnięcia mandatu wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

Z tych wszystkich powodów Rada Miejska w Kłodawie wnosi o stwierdzenie, że obydwa z zakwestionowanych przez nią przepisów, a więc art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 8 lipca 2005r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (*Dz. U. Nr 175, poz. 1457*), w zakresie, w jakim wprowadza bezwzględną sankcję na wypadek niezłożenia w ustawowych terminach oświadczeń, o jakich mowa w art. 24.h i w art. 24.j ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 26 ust. 1 zd. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 2002r. o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza, prezydenta miasta (*z. U. Nr 113, poz. 984*), w zakresie w jakim nakłada on na rady gmin obowiązek umożliwienia wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) nie powiązany z żadnym przepisem określającym możliwość uznania tych wyjaśnień za usprawiedliwiające niedochowanie terminów złożenia wspomnianych oświadczeń, są niezgodne ze wskazanymi na wstępie przepisami Konstytucji RP.